

Framhald av síðu 9

om, at det sagtens er muligt at nå frem til en aftale, der både gør området til særanliggende og samtidig sikrer alle berettigede rigsinteresser, det være sig hensynet til forsyningssikkerhed vedr. energi, muligheder for at fremme investeringer og få afkast af sådanne, mulighed for dansk beskæftigelse og at sikre, at rettigheder ikke delegeres andre landes borgere på bekostning af rigshorgeres vitale behov etc.

Det drejer sig nu om at få tilvejebragt den nødvendige politiske vilje til at gennemføre en forhandling, der ikke på forhånd udelukker muligheder, og specielt ikke Det færøske Lagtings vedtagelser.

Så stærkt som muligt vil jeg understrege, at en rimelig løsning i denne sag er af livsvigtig betydning for rigsfællesskabet og for dets muligheder for at håndhæve overhøjheden over en vidtstrakt havbund på den færøske kontinental-sokkel og eventuelle forlængelser heraf.

I 1946 brød forhandlingerne om en ny styrelsesordning sammen, og regeringen tog ikke nye initiativer. Det gjorde derimod et bredt sammensat folketingsudvalg og nåede i 1947 og 1948 sammen med den færøske forhandlingsdelegation frem til enighed om Hjemmestyrelsen af 1948.

Det ville på nuværende tidspunkt være forkert at anbefale en gentagelse af historien, idet en sådan sandsynligvis ikke kunne nå frem til et frugtbart resultat, da baggrunden i dag er en helt anden. Men samtidig må man gøre opmærksom på, at en løsning, der henlægger spørgsmålet om den færøske undergrund under energiminister, er uacceptabel for Færøerne.

Da jeg af natur er optimistisk anlagt, vil jeg tro på, at ånden fra bloktilskudsforhandlingerne vil udstrække sig til undergrundsforhandlingerne også, således at vi her får en løsning, der falder i tråd med den reform, vi gennemførte på tilskudsområdet.

Med megen interesse noterede jeg mig hr. statsministerens bebudelse af betydelige miljøpolitiske initiativer. Det er en lovgivning, vi vil følge med megen interesse, og kan vi medvirke til, at disse initiativer kan påvirke — formidske — de store industristaters luft-

land- og havforurening, gør vi det med glæde.

Endnu har vi et rent havmiljø umiddelbart omkring Færøerne, men i en del vandrede fiskearter og havpattedyr konstateres allerede påvirkninger, og som naboer til en forurenset Nordsø er vi ængstelige for den fremtidige udvikling.

Vi vil se spændt frem til den bebudede danske indsats i EF vedrørende strengere miljøregler, og konkretiserer vores ønsker specielt om muligheden for, at EF skrotter alle tanker om opførelse af et raffineringsskud for atombrændsel i Dounray i Skotland.

Alle danske, der har følt ængstelse ved tilstedeværelsen af atomkraftværker i Danmarks nabolande, vil forstå den færøske frygt for konsekvenserne af gennemførelse af Dounray-planerne, hvor problematikken omfatter transport og opbevaring af det langt farligere plutoniumbrændstof, bearbejdelse af dette og deponering af det endelige affald fra raffineringen.

De påvirkninger, man allerede kender fra Sellafield anlægget, gør, at man virkelig er skræmt af perspektivet i et flere gange større anlæg i Færøernes umiddelbare nærhed.

Udenrigspolitik og forsvarspolitik er regeringens ansvarsområde og tælles ikke blandt de områder, der kan overgå til særanliggende.

Det har dog været og er fortsat naturligt, at Færøernes Lagting fremmer beslutningsforslag som henstillinger til regeringen. Det forventes, at regeringen indkorporerer disse forslag i en samlet udenrigspolitik for riget.

Det får så være, at vi fra tid til anden får at vide, at de færøske forslag er uforenelige med rigets sikkerhedsmæssige behov eller overordnede udenrigspolitiske interesser, sådan som det har været tilfældet med de færøske vedtagelser om alliancefrihed.

Der vil sandsynligvis også fremover blive gjort vedtagelser i Det færøske Lagting, og vi må så håbe, at afspænding — og nedrustning — efterhvert vil fuldbyrde tidligere vedtagelser.

Vi følger den aktuelle udvikling nøje og alle afspændingsinitiativer hilses med glæde, vi vil derfor nøje studere hr. Gorbatsjovs udspil i nord.

Vi har en speciel interesse i udviklingen vedrørende atomvåbenfrie zoner.

Helt oplagt bunder denne interesse i den forskellige situation, vi finder os i, i forhold til de større landområder i Norden som helhed.

For os har det betydning, hvad der besluttet vedrørende landområderne, men det er langt væsentligere, hvad der sker eller kan ske i eller på havområderne mellem Grønland og Island, Island og Færøerne og Færøerne og Shetlandsøerne.

Vi har ingen interesse i at blive hægtet af i den udvikling, der forhåbentlig kommer vedrørende aftaler om atomvåbenfrie zoner, men må stærkt appellere til regeringen om at sikre, at eventuelle aftaler kommer til at omfatte realistiske garantier vedrørende disse store havområder.

Om disse skal garantere atomvåbenfrihed eller aftaler vedrørende kontrolleret gennemsejling eller fremføring, får vi forhåbentlig lejlighed til at vende tilbage til.

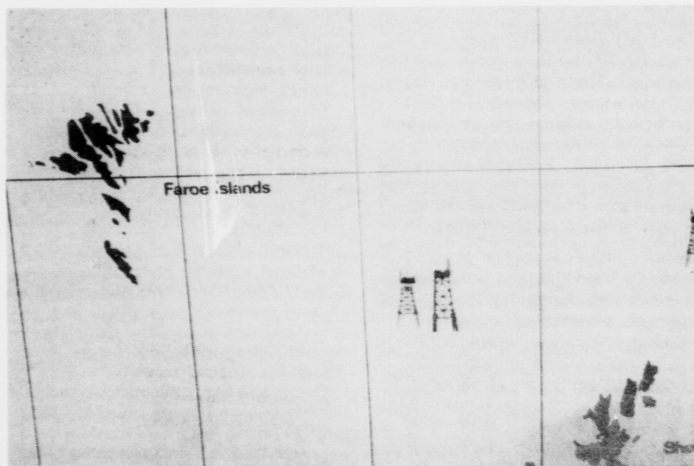
Der findes mennesker på Færøerne, der mener, at efter gennemførelsen af bloktilskudsreformen, en eventuel undergrundsafale og et større økonomisk ansvar til Færøerne, som efterhvert ændrer byrdefordelingen, er der ikke stort behov for færøsk repræsentation i Folketinget.

Heri er jeg uenig, idet jeg mener, at rigsdelen — alle tre — fortsat vil have mere gavn af et samarbejde med respekt for, at der er tale om tre forskellige folk, der skal og kan samarbejde på lige fod, end at hver trækker på sin hammel.

Det er i dag ikke kroner og ørerne, der skal betinge et samarbejde, men en filosofi og en ideologisk holdning.

Derfor er det vigtigt at vedligeholde samarbejdet som en levende organisme, der hele tiden udvikler sig.

Det medfører en forpligtelse til hele tiden at finde nye løsninger, bæredygtige til dagens krav.

FERÐSLUTRYGD

er rætt dekktrýst

ff

bosal

ÚTSTOYT
Esmar Simonsen
3813 Fuglafjørður

Politiskur fundur

Almennur politiskur fundur verður á Kambsdali mikukvöldið 4. mai kl. 20.

Røðarar verða:

Jógvan Sundstein
Pauli Ellefsen og
Atli Dam

Eysturoyar Javnaðarfelag

Suðuroyar Sjúkrahús

800 Tvøroyri

søkir vegna barnsburðarfarloyvi, sjúkrasystir til fulla tíð í tíðarskeiðinum frá 1. juli 1988 og til 2. januar 1989.

Umsóknir verða at senda fyrstodukvinnuni, Suðuroyar Sjúkrahús, 800 Tvøroyri